

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№1 (16), січень 2012 року

Трибуна завідувача кафедри

Свято соціальних педагогів

ВІД РЕДАКЦІЇ. У зв'язку з 15-річчям кафедри соціальної педагогіки, що на сьогодні є провідною серед кафедр соціальної педагогіки міста Харкова, редакційна колегія і звернулася до її завідувача Алли Олександрівни Рижанової з проханням розповісти декілька слів про урочисті заходи з цієї нагоди, а також окреслити академічну специфіку підготовки майбутніх соціальних педагогів.

Алла Олександрівна РИЖАНОВА:

– Цього навчального року, а саме в жовтні, ми відсвяткували 20-річчя підготовки соціальних педагогів в Академії та 15-річчя кафедри соціальної педагогіки. 20-річчя підготовки соціальних педагогів говорить про те, що наш навчальний заклад перший в Україні розпочав базову підготовку таких спеціалістів (з першого курсу). Ми є провідним вишем у даному напрямі, адже за 20 років уже напрацьовано і теоретичний досвід, і розроблено науково-методичну базу.

Наше святкування насправді перетворилося у свято соціальних педагогів міста Харкова. Нас прийшли привітати колеги з Національного педагогічного університету ім.Г.С.Сковороди та Гуманітарно-педагогічної академії. Серед почесних гостей були і представники з міських та обласних соціальних служб, зокрема спеціалісти Харківського обласного центру соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді, Управління у справах сім'ї, молоді та спорту Харківської держадміністрації, Римокатолицького притулку тощо. Було приємно, що всі присутні відзначили високий рівень підготовки наших спеціалістів.

Уперше ми провели WEB-конференцію. Було пряме включення з Єкатеринбургом, а саме з Уральським державним університетом, який також святкував 20-річчя підготовки соціальних педагогів. Тож відбувся жвавий діалог і обмін багаторічним

**Алла Олександрівна Рижанова,
завідувач кафедри,
доктор педагогічних наук,
професор, проректор з науково-педагогічної та виховної роботи**

досвідом щодо специфіки підготовки соціальних педагогів.

У нашій академії уже склалися навіть цілі династії соціальних педагогів. Так, наприклад, за мамою, яка закінчила заочне відділення, на стаціонар прийшла навчатися її донька, на сьогодні – вже аспірантка.

На 2 та 3 курсах у нас по 20 чоловік у групі. Інформація розповсюджується на зразок сітьового маркетингу: той, хто навчався в академії, оцінює якість і специфіку підготовки, ставлення педагогів до студентів і відповідно радить іншим.

Коли ж наші спеціалісти приходять у систему освіти, то на сьогодні вже не дивуються, хто такий соціальний педагог. Утім, на рівні буденної свідомості ще не всі абітурієнти розуміють специфіку даної спеціальності. Привертає увагу те, що вона перебуває на стику з психологією і пов'язана з педагогічною діяльністю (бо «педагог», але не «вчитель»!).

Оскільки ми є Академією культури, то в нас відповідно

культурологічний напрям підготовки подібних фахівців, що відображено в таких спеціалізаціях, як «Анімаційна діяльність», «Організація молодіжних ініціатив» та «Соціально-психологічна реабілітація». Відповідно підготовка соціального педагога в академії здійснюється на основі специфічних циклів дисциплін – культурологічних, психологічних та педагогічних.

Соціальний педагог у нашому культурологічному розумінні – це той, хто створює умови для соціального розвитку людини, хто налагоджує стосунки між соціальним суб'єктом і середовищем, в якому він гармонійно взаємодіє, при цьому сам реалізується і розвиває середовище навколо себе. Тому при підготовці соціальних педагогів в академії ми координуємо свою діяльність не тільки з освітніми закладами, але і з громадськими організаціями. Так, наприклад, ми активно співпрацюємо з такою організацією, як «Карітас», що надає допомогу дітям-сиротам, з різноманітними міськими та обласними соціальними службами, з центром профорієнтації тощо.

Академія готує соціальних педагогів на всіх освітньо-кваліфікаційних рівнях – від базової професійної підготовки «бакалавр» – «спеціаліст» – «магістр» до післядипломної підготовки в аспірантурі, яка діє з 1993 року.

На нашій кафедрі всі викладачі мають науковий ступінь кандидата або доктора наук, тобто кафедра забезпечила себе спеціалістами повністю і тепер випускниками забезпечує інші навчальні заклади.

Тож запрошуємо до Академії! Ми чекаємо всіх абітурієнтів, хто вважає себе з нестандартним мисленням, хто хоче змінити себе і світ навколо себе, зробити його соціально благополучним. Наша академія на базі соціально-педагогічної освіти готує таких собі «Данко», які собою освітлюють шлях іншим.

Наукові дискусії міжнародної конференції

8-9 грудня 2011 р. у Харківській державній академії культури відбулася щорічна міжнародна наукова конференція "Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку". Конференція пройшла під патронатом ректора Харківської державної академії культури, доктора історичних наук, професора, члена-кореспондента Академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН Василя Миколайовича Шейка разом з Інститутом культурології Національної академії мистецтв України, Управлінням культури і туризму Харківської обласної державної адміністрації.

Оргкомітет конференції на чолі з ректором ХДАК склали: Наталя Миколаївна Кушнарєнко – доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник культури України, дійсний член Міжнародної академії інформатизації при ООН, проректор з наукової роботи ХДАК; Микола Миколайович Каністратенко – кандидат історичних наук, професор, заслужений працівник культури України, перший проректор ХДАК; Алла Олександрівна Рижанова – доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та виховної роботи ХДАК; Алла Анатоліївна Соляник – доктор педагогічних наук, професор, декан факультету бібліотекознавства та інформатики ХДАК; Людмила Яківна Філіпова – доктор педагогічних наук, професор, декан факультету документознавства та інформаційної діяльності ХДАК; Олександр Анатолійович Гаврюшенко – кандидат історичних наук, доцент, декан факультету культурології ХДАК; Юлія Вікторівна Клочан – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри соціальної педагогіки, голова ради молодих учених ХДАК; Любов Федорівна Торбовська – начальник редакційно-видавничого відділу ХДАК; Світлана Віталіївна Сищенко – кандидат педагогічних

наук, доцент, заступник голови ради молодих учених ХДАК; Ірина Юріївна Коновалова – кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри теорії музики та фортепіано, заступник голови ради молодих учених ХДАК, Наталія Євгенівна Шолуха – кандидат культурології, старший викладач кафедри філософії і політології, член ради молодих учених ХДАК.

У роботі міжнародної конференції взяли участь доценти, професори, викладачі, докторанти, аспіранти, здобувачі творчих вузів Харкова, інших міст України (Київ, Слов'янськ, Луганськ, Кіровоград, Дніпропетровськ, Запоріжжя, Тернопіль, Рівне, Львів, Ужгород, Черкаси, Херсон, Одеса, Маріуполь, Сімферополь), а також зарубіжних країн – Росії (Москва, Белгород), Данії (Копенгаген), Білорусі (Мінськ), учителі загальноосвітніх, музичних шкіл, центру дитячої та юнацької творчості, бібліотекарі та інші.

Пленарне засідання розпочалося з вітального слова ректора ХДАК Шейка В. М. Учасники та гості міжнародної конференції мали змогу заслухати також доповіді, присвячені актуальним соціально-політичним, культурним проблемам. Жваві дискусії у присутніх викликали доповіді щодо сутності та форм політичної демократії в сучасному світі (Романюк О. І.,

кандидат історичних наук, доцент ХДАК, член президії Харківської асоціації політологів), особливостей брендингу у сфері художньої культури (Оленіна О. Ю., доктор мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри менеджменту соціокультурної діяльності ХДАК), діалогу творчості та безумства у культурі XX-XXI ст.ст. (Мирошниченко В. С., кандидат культурології, викладач кафедри менеджменту соціокультурної діяльності, член ради молодих учених ХДАК). Обґрунтовану презентацію у рамках питання мультимедійних видань як сегменту книжкового ринку представила Литвиненко О. О. Соціально-позитивним відеоматеріалом супроводжувала свою доповідь на пленарному засіданні кандидат мистецтвознавства, доцент, заступник декана факультету кіно-, телемистецтва ХДАК Курінна Г. В. Багатий науковий досвід розділив із присутніми почесний гість конференції – кандидат технічних наук, доцент Східноукраїнського національного університету імені В. Даля Чурсін М. М. – розкривши проблему протилежностей в освітній діяльності.

У програмі конференції зазначено близько 200 доповідей з актуальних питань інноваційних стратегій розвитку культурології та соціальних комунікацій. Учасники

МІЖНАРОДНІ НАУКОВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

обмінялися думками про сучасні культурологічні і мистецтвознавчі концепції, поділилися практичним художньо-творчим і педагогічним досвідом сприяння розвитку особистості в умовах глобальних соціокультурних перетворень. Окреслені проблеми обговорювалися за такими тематичними напрямками: методологічні та теоретичні проблеми культурології і соціальних комунікацій; українська культура в системі міжетнічних комунікацій: історія, теорія, практика; моделі міжкультурної комунікації в умовах глобалізації; соціально-педагогічні аспекти формування культури особистості; соціально-комунікаційні виміри буття сучасного мистецтва; документально-комунікаційні системи суспільства: стратегії, теорії, інновації; соціально-комунікаційні технології глобального соціокультурного простору; теоретичні та прикладні проблеми розвитку мас-медійних комунікацій; мова та література в контексті геокультурних змін; сучасні стратегії та моделі соціокультурної діяльності.

9 грудня відбулося заключне пленарне засідання, на якому присутні із задоволенням переглянули відеоматеріал про конференцію, який підготували

лаборанти кафедри телебачення ХДАК Ю. Ю. Великий, А. Д. Антоненко та А. В. Ус - завідувач лабораторією ф-ту кіно-, телемистецтва ХДАК. Кульмінацією засідання стало вручення понад 70 дипломів найактивнішим учасникам конференції. Були відзначені й студенти факультетів культурології та хореографічного мистецтва за допомогою в проведенні конференції. Нагороджені дипломами співробітники редакційно-видавничого відділу, завідувач лабораторії кафедри інформаційних технологій ХДАК В. В. Побіженко. Наприкінці заключного пленарного засідання учасники та гості конференції переглянули відеоматеріали – бакалаврські роботи студентів

факультету кіно-телемистецтва ХДАК, які вразили своєю актуальністю, оригінальністю, високим рівнем підготовки.

Висловлюється вдячність членам ради молодих учених, а також усім, хто взяв активну участь в організації та проведенні конференції.

Сподіваємося на активну участь студентів, аспірантів, докторантів, викладачів ХДАК у роботі конференції наступного 2013 року. Наукових успіхів і творчого натхнення!

Ю. В. Ключан,

**Голова ради молодих учених,
кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри
соціальної педагогіки ХДАК**

СТОРІНКА НАУКОВЦЯ

Вельмишановні НАУКОВЦІ! НЕ ПРОПУСТІТЬ чергову всеукраїнську науково-теоретичну КОНФЕРЕНЦІЮ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Конференція, що має назву «КУЛЬТУРА ТА ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО ХХІ СТОЛІТТЯ», буде проходити в стінах Харківської державної академії культури з 19 по 20 КВІТНЯ 2012 року. Основна тематика конференції буде представлена в рамках таких секцій:

- Культурологія та етнологія в сучасному інформаційному просторі;
- Актуальні питання культурно-економічного розвитку України;
- Теоретичні та практичні проблеми менеджменту соціокультурної діяльності;
- Освітньо-виховна місія культури; соціально-педагогічні технології;

- Історія світової літератури та мовознавства;
- Соціально-політичні виміри сучасного суспільства;
- Хорова культура: традиції та сучасність;
- Музичне мистецтво: теорія, історія, виконавська та педагогічна практика;
- Історія та сучасність хореографічного мистецтва: вітчизняний та світовий досвід;
- Проблеми розвитку театру, кіно і телебачення в інформаційному суспільстві;
- Музейна справа й охорона пам'яток історії та культури в

контексті новітніх інформаційних технологій;

- Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство;
- Нові інформаційні технології в галузі культури, мистецтва та освіти;
- Дослідження іноземних фахових джерел.

УВАГА! Матеріали конференції приймаються до 1 березня 2012 року. За всіма питаннями звертайтеся до редакційно-видавничого відділу академії.

(Тел.: 731-13-88; 731-34-97).

Соціальний педагог – спеціаліст із соціального виховання

27 жовтня 2011 р. кафедра соціальної педагогіки факультету менеджменту провела науково-практичну конференцію, присвячену 20-річчю підготовки соціальних педагогів у Харківській державній академії культури та 15-річчю кафедри соціальної педагогіки «Соціальний педагог – спеціаліст із соціального виховання». Конференція відбулася під патронатом ректора Харківської державної академії культури, доктора історичних наук, професора, члена-кореспондента Академії мистецтв України, заслуженого діяча мистецтв України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН Василя Миколайовича Шейка.

Програма конференції передбачала вітальну частину, проведення круглого столу та обмін досвідом з проблеми підготовки вітчизняних соціальних педагогів. У програмі зазначено 65 доповідей учених провідних ВНЗ України, зокрема Харкова, Києва, Луганська, Сум, Слов'янська, Тернополя, Херсона, Севастополя, а також Росії (Первоуральськ, Єкатеринбург) з актуальних питань теорії та практики соціальної педагогіки.

Упродовж вітальної частини учасники та гості конференції заслухали привітання ректора Шейка В. М.; проректора з наукової роботи Кушнарєнко Н. М., доктора педагогічних наук, професора, заслуженого працівника культури України, дійсного члена Міжнародної академії інформатизації при ООН; декана факультету менеджменту Степанова В. Ю., кандидата технічних наук, доцента; завідувачів кафедр

соціальної педагогіки ХНПУ ім. Г. С. Сковороди Васильєвої М. П., доктора педагогічних наук, професора та Харківської гуманітарно-педагогічної академії Рассказової О. І., кандидата педагогічних наук, доцента, кафедри соціальної педагогіки і гендерних студій Інституту педагогіки і практичної психології Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка; начальників відділів та спеціалістів Харківського обласного центру соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді Харківської обласної державної адміністрації, Управління у справах сім'ї, молоді і спорту Харківської державної адміністрації, Центру соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді адміністрації Дзержинського району Харківської міської ради, психологічної служби Управління освіти адміністрації Орджонікідзівського району Харківської міської ради, Центру соціальних служб для дітей, сім'ї та молоді адміністрації Київського району Харківської міської ради, Харківського Центру матері та дитини, Римо-Католицького притулку студентів 1 та 4 курсів спеціальності «Соціальна педагогіка».

У ході вітальної частини конференції відбулася презентація кафедри соціальної педагогіки ХДАК, яку представила завідувач кафедри, доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та виховної роботи Алла Олександрівна Рижанова. Рижанова А. О. є випускницею ХДАК (1983 р.) за спеціальністю «Бібліотекознавство та бібліографія». Працює на кафедрі з 1995 року. Є членом спеціалізованої

вченої ради Д 29.053.03 у Луганському національному університеті імені Тараса Шевченка (2007 р.), членом Експертної ради ВАК з педагогіки (2010 р.). У 2005р. захистила докторську дисертацію на тему «Розвиток соціальної педагогіки в соціокультурному контексті» за спеціальністю 13.00.05 – соціальна педагогіка. Рижанова А. О. є автором (співавтором) понад 80 наукових, науково-методичних праць з соціальної педагогіки, соціальних комунікацій, науковим керівником 7-ми аспірантів, які захистили кандидатські дисертації з соціальної педагогіки. Гості та учасники конференції мали змогу ознайомитися з історією розвитку, першим викладацьким складом кафедри та її сьогоденням, склад якої нині становлять: кандидат педагогічних наук, доцент Юрій Миколайович Нагорний, кандидат психологічних наук, доцент Олена Ігорівна Проскурняк, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри, голова методичної ради академії, факультету Наталія Олександрівна Максимовська, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри, координатор з виховної роботи академії та кафедри Алла Петрівна Аніщенко, кандидат педагогічних наук, старший викладач, голова ради молодих учених академії, студентського наукового товариства кафедри Юлія Вікторівна Ключан, кандидат педагогічних наук, викладач Вікторія Олександрівна Маштакова.

Упродовж круглого столу «Специфіка підготовки соціальних педагогів», який проводився у форматі WEB-конференції, присутні заслухали доповіді завідувачів кафедр соціальної педагогіки Харківських ВНЗ та викладачів кафедри соціальної педагогіки Інституту соціальної освіти Уральського державного педагогічного університету (Росія), що стосувалися змісту спеціалізацій та навчально-виховних проблем у процесі підготовки фахівця з соціальної педагогіки.

У ході обміну досвідом з проблеми підготовки вітчизняних соціальних педагогів обговорювалися питання за актуальними напрямками: теорія та історія соціального виховання; проблеми соціального

ДО 15-РІЧЧЯ КАФЕДРИ СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ

виховання різних соціальних суб'єктів; проблеми соціального виховання різних вікових груп людей (у різних соціальних інституціях); соціальний педагог – організатор соціально-педагогічної діяльності; анімаційна діяльність соціального педагога в сфері дозвілля; підтримка молодіжних ініціатив як напрям діяльності соціального педагога; сучасна практика соціально-педагогічної діяльності та інноваційні методи соціального виховання; напрями та форми формування професійного іміджу соціального педагога в сучасному суспільстві. Доценти кафедри соціальної педагогіки ХДАК презентували дві спеціалізації, за якими нині здійснюється підготовка

фахівців із соціальної педагогіки: Максимовська Н. О. – анімаційну діяльність, Аніщенко А. П. – організацію молодіжних ініціатив. Обмін досвідом викладачами кафедр соціальної педагогіки ХДАК, ХНПУ ім. Г. С. Сковороди, Харківської гуманітарно-педагогічної академії сприяв розширенню знань присутніх щодо проблем, специфіки навчання та виховання майбутніх соціальних педагогів та окресленню перспектив співробітництва кафедр щодо підготовки цих фахівців.

До визначної дати – святкування Дня народження кафедри – видано матеріали науково-практичної конференції, буклет, підготовлено альбом випускників.

Кафедра соціальної педагогіки щиро вдячна ректорові академії, пер-

шому проректорові, проректорові з наукової роботи за можливість проведення конференції, завідувачеві лабораторії кафедри інформаційних технологій ХДАК Побіженку В. В. за технічне забезпечення. Висловлюється вдячність усім членам кафедри соціальної педагогіки: викладачам, аспірантам Сухановій С. В., Сухановій А. Є., Новіковій О. Ю., лаборанту Мартиновій Я. В., а також студентам 1, 2, 3, 4 курсів спеціальності «Соціальна педагогіка» за активну участь в організації та проведенні конференції.

Ю. В. Клочан,

Голова ради молодих учених, кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри соціальної педагогіки ХДАК

СПОГАДИ ПРО ПРАКТИКУ

ПРАКТИКА СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ

Кожен факультет нашої академії є унікальним і неповторним – зі своєю енергетикою, творчою аурою і, звичайно ж, зі своїми звичаями та традиціями... Так, факультет менеджменту, а саме кафедра соціальної педагогіки, не тільки влітку, а й протягом року організовує різноманітні види практичної підготовки для своїх вихованців. Спогади про безцінну практику житимуть у серцях студентів завжди. У цьому переконуєшся, коли читаєш їхні відгуки, що сповнені тепла, хвилюючого відчуття щастя або тривожності за долю тих людей, з якими їм довелося працювати як соціальним педагогам.

Ксенія Мартюхіна, студентка третього курсу:

– Найбільше враження на мене справило відвідування приймальника-розподільника для дітей та дитячого відділення пропедевтики. Дитячий розподільник знаходиться на площі Повстан-

ня, туди потрапляють діти різного віку. На час нашого візиту там було троє дітей – першокласник Микита, 16-річна Маша та 17-й Сергій. З усіма ми спілкувалися, проводили виховні бесіди, розвиваючі інтелектуальні ігри тощо. Їхня доля нас хвилювала, тож щотижня ми відвідували своїх нових друзів. На сьогодні нам відомо, що дітей уже розподілили.

У дитячому ж відділенні пропедевтики знаходилися зовсім маленькі діти, немовлята. І боляче було від того, що всі вони покинуті, зражені, позбавлені найголовнішого в житті кожної людини – родини. Дивлячись в їхні маленькі оченята, серце обливалось кров'ю, адже їм так не вистачає материнського тепла, ласки, любові... Тож ми і намагалися подарувати їм хоча б крихітку своєї уваги та любові: брали на руки, спілкувалися і навіть годували... Звичайно, хотілося б вірити, що їхня доля складеться якнайкраще.

Катерина Оніщенко, студентка третього курсу:

– За три роки навчання ми побували в різних соціальних організаціях: дитячих будинках, притулках, дитсадках, школах, літніх таборах... Ми бачили де саме і в яких умовах зможемо працювати за своєю спеціалізацією. Тож зараз чітко розуміємо, що наша місія – допомагати різним людям соціально розвиватися, спільно вирішувати психологічні проблеми...

Моя перша педагогічна практика відбулася в Харківському обласному центрі зайнятості. Разом з одногрупниками я працювала за програмою «Крок за кроком до майбутньої професії», виступаючи в ролі волонтера: допомагала майбутнім абітурієнтам у професійному самовизначенні. Були розроблені універсальні уроки, вправи, ігри з профорієнтації як для наймолодших, так і для дітей шкільного віку. Оскільки практика проходила влітку, то ми разом із своїми тренінгами багато подорожували по літніх таборах, побували також і в дитячих інтернатах.

Серед різноманіття закладів, які ми відвідували усією групою, сподобався й дитячий садочок, куди ми, до речі, як соціальні педагоги прийшли також гарно підготовлені: заздалегідь продумали ряд комплексних занять для дошкільнят (рухливі фізичні, а також розвиваючі інтелектуальні ігри, дитячі пісні, фізкультхвилинки тощо). Діти весело провели час, і нам приємно було, що вони були такими вдячними, щирими, радісними, щасливими...

Мій ШЛЯХ до Академії культури

Студентські роки — найщасливіша пора в житті кожної людини. Хто не був студентом, той ніколи не знатиме, що таке перша сесія, як тремтять коліна перед екзаменом, яка приємна ранкова прохолода після безсонних ночей, проведених над конспектом, яка радість проймає душу, коли тобі нараховують стипендію... Треба бути студентом, щоб пережити невимовну гордість від того, що ти — студент того чи іншого навчального закладу, до якого в кожного була своя дорога... Який же шлях пройшли до Академії культури вчорашні абітурієнти? Як вони стали студентами ХДАК? Що підштовхнуло їх зробити саме такий вибір? Як вони визначилися з майбутньою професією? На ці запитання відповідають студенти 1-2 курсів заочного відділення факультету театального мистецтва:

Сергій ЛУХТУРА (2 курс):

— Ура! Нарешті я в Харкові! Перша сесія, нові знайомства, незнайоме місто, в голові одна каша! Треба поселитися в гуртожитку, взяти матрац, ковдру та інші приладдя, щоб спати зручніше було, «відмітитися» в академії, що прибав, заплатити за навчання...

Перший день пам'ятаю, як зараз. А якщо повернутися на 5 років назад, то я і гадки не мав, що таке трапиться. Простий селянський хлопець Сергій, який мріяв стати агрономом, або ветеринаром, або мільйонером, який жодного разу не був у театрі, навіть уяви не мав про цей заклад і про те, що тут відбувається. І все ж такі значить я не для вищезазначених професій, значить інше надзавдання мого життя.

Безперечно, на мій подальший шлях вплинули мої викладачі з Донецького училища культури, котрі прищепили мені кохання до мистецтва. Саме після ДУК я вирішив не зупинятися на досягнутому. Треба йти далі. Є в мене мрія:

хочу знятися у фільмі... і не одному! Ось я і роблю все для цього: працюю, працюю над собою... Думаю, у мене вийде, і якийсь хлопець у селі буде дивитися мене по телевізору і захоче стати актором.

Сергій ГУЗЕНКО (2 курс):

— Розпочну, мабуть з того, що... Коротше — з училища культури. Справа в тому, що я відвідував заняття ще до свого народження. І от, 13 вересня, мама зі сцени училища декламувала вірш, присвячений якомусь з'їзду партії (бо до останнього була присутня на заняттях). Після виступу їй стало зле, вона ледь не втратила свідомість, її відвезли до лікарні... 15 вересня я побачив світ.

Далі майже як у всіх радянських сім'ях: підріс, пішов у дитячий садочок, з 6 років був у художній самодіяльності районного Будинку культури (напевно, інакше і бути не могло, коли і тато, і мама культпрацівники). У школі — концерти, КВК, гумористичні та естрадні вікторини... І, як кажуть, «судьба его была известна и определена...»

Але яка доля, коли ти в дев'ятому класі і перед тобою всі шляхи, і, головне, тобі здається, що ти дорослий. Тому при першій нагоді зробив, як мені здавалося, дорослий та самостійний крок — став студентом Харківського електротехнічного технікуму, який і закінчив з дипломом (дослівно) «Наладчик станков с ЧПУ и работизированных комплексов. Фрезеровщик III разряда». Жодного дня не відпрацювавши за спеціальністю, влаштувався помічником машиніста тепловоза-електровоза в депо «Харків-Сортувальний», де вірою і правдою відкатав майже п'ять років. Але творче життя не зупинилося. Культура в районі набирала обертів, і я займався тим, що краще всього вмію.

На жаль, якби добре ти не працював, завжди з'являються люди, котрі будуть шепотіти по куточках (адже належної освіти немає). Отже, шість років тому я зробив першу спробу вступу до Академії. На жаль, на бюджет не пройшов і переписав заяву на контракт. Але її величність Доля вирішила, що, мабуть, ще не час... І, приїхавши в перший день другої сесії, набрав хвостів за першу. П'ять років тут не з'являвся. Усі ці роки, працюючи в Будинку культури, навіть не замислювався про другу спробу. Та, певно, прийшло оте «Пора»!

І ось уже я на II-ому курсі, працюю режисером-постановником районного Будинку культури та маю надію — це буде великий крок у моєму житті.

Валерій МАШОШИН (2 курс):

— Я народився в невеличкому селі, де культура та мистецтво не досить розвинені, але деякі культурні заходи

(в яких і брав безпосередню участь), звичайно, проводилися. Тож за 4 роки свого сільського акторського життя я

досить змінився і вирішив пов'язати своє майбутнє з творчістю. У школі всі викладачі мене в цьому підтримали, і найголовніше, що батьки також були згодні. Тож у 2007 році я вступив до Донецького училища культури, де життя було досить цікавим і насиченим. Усі три роки я постійно був у центрі подій. У 2010 році після отримання диплому мені запропонували гарну роботу в Заслуженому академічному ансамблі пісні та танцю «Донбас». Від такої пропозиції не зміг відмовитися, але одночасно хотів продовжувати навчання. Мої викладачі порадили вступити до ХДАКу, де, власне, я зараз і навчаюся.

Ольга ШАПОВАЛ (2 курс):

— 27 років тому в маленькому містечку Лозова Харківської області народилася також маленька, зовсім непримітна дівчинка. З роками вона росла, а з нею росла і її величезна, майже недосяжна мрія — мрія стати співачкою. Сором'язлива, з великими карими очима, повними надії та сподівань, ця (вже доросла!) дівчинка вступила до Лозівського училища культури, по закінченню якого була запрошена до районного Будинку культури на посаду методиста. І саме з цього моменту все її життя змінилося: вона почала брати активну участь у різних обласних та міжнародних конкурсах, переможницею яких неодноразово і була, а двічі навіть брала найвищу нагороду ГРАН-ПРІ. Ці конкурси, концерти та відчуття необхідності додали дівчинці впевненості, сміливості, і, по суті, мрія її збулася. Сьогодні її знають майже всі жителі м. Лозова, її показують по телевізору, про неї пишуть статті, її запрошують на різні конкурси.

Ось так наполегливо та впевнено я йшла до своєї мрії, а дійшовши, поставила за мету не зупинятися на досягнутому і розвиватися далі. А творча людина обирає для себе тільки творчий шлях. Ось так я вступила до ХДАКу на спеціальність «Актор драматичного театру та кіно». І з'явилася нова мрія — стати кращою актрисою та вивести Україну на світовий рівень кінематографії.

«Грим на Хелоуїн» (зліва направо) –
Аліса Науменко,
Катерина Зеляпукіна,
Ольга Шаповал

Аліса НАУМЕНКО (2 курс):

– Я ще з дитинства мріяла бути на сцені. І цю мрію підтримали батьки, бо в моїй родині було виховано не одне покоління професійних музикантів і діячів культури. Так, будучи школяркою, я з бантом на маківці і з папкою нот у руках поспішала до музичної школи, а потім до драматичного гуртка. По закінченню школи вступила до Донецького училища культури за спеціальністю «Режисер масових свят». Потім була запрошена працювати до Донецького обласного театру юного глядача. Ця пропозиція зацікавила мене, але в моїх планах було також навчання у виші. За порадами моїх старших товаришів, колег та викладачів я вступила до ХДАКу, де і навчаюся вже 2-й рік.

Катерина ЗЕЛЯПУКІНА (2 курс):

– Освіта, яку здобуваю в Академії культури, – це моя друга вища освіта. З дитинства я дуже полюбляла творчу діяльність. Захоплення мало формою художньої самодіяльності в школі, участь у різноманітних гуртках. Та коли настав час обирати життєвий шлях, я трохи розгубилася, адже батьки втлумачували мені щодня про те, що спеціальність має бути чітко визначена, серйозна та практична, а не легковажна, творча, з примарними перспективами. Так за наполяганням батьків я стала інженером-будівельником. Пропрацювавши деякий час за спеціальністю, я зрозуміла, що на початку свого професійного життєвого шлях звернула не в тому напрямку. І це усвідомлення щоденного сірого існування не давало мені спокою. Тож у 2010 році я вступила до Академії культури і зовсім не жалкую! Адже з того часу життя заграло для мене новими фарбами. Окрім омріяної справи я набула багато цікавих нових знайомств!

Марія НЕСІНА (2 курс):

– Стати актрисою я вирішила в 11 років, коли записалася до театрального гуртка. По завершенню школи я вже точно знала, куди хочу вступати. Спочатку подала документи до Університету ім. І.Котляревського, але, пройшовши всі іспити, не потрапила навіть на контракт. Тоді вирішила подати документи до ХДАКу, але, на жаль, набір на денну форму вже пройшов, тож я подала на заочну. Також (для перестрахування) подала документи до Університету ім. В.Каразіна. А далі був доволі важкий вибір – вступати до Каразіна на бюджет або до ХДАКу на контракт. І я пішла на зустріч своїй мрії, зробила вибір на користь Академії культури. Вважаю, що зробила правильний вибір.

Олександра ЛЕКУС:

– Спочатку виникла думка: «Хочу продовжувати навчання за своїм фахом». До того ж було приємно знову відчувати себе студенткою, коли вже відчула на собі, що таке вчити інших. Хотіла вступити на режисерський факультет, щоб дізнатися більше про професію, яка дуже тісно контактує з моєю – акторською. Але, приїхавши складати вступні іспити, дізналася, що на режисерський не набирають. Спочатку засмутилася, навіть додому збиралася їхати, але потім вирішила продовжувати опановувати акторську майстерність. І зараз ні краплі не жалкую про свій вибір.

Вікторія ЗАХАРЧЕНКО (2 курс):

– Я закінчила Харківську хореографічну школу, тому тільки і мріяла стати професійною балериною. Тож вирішила вступити до Академії культури на факультет хореографічного мистецтва зі спеціальності «Народна хореографія» (бо класичну хореографію не викладали). Склала іспити, але... доля так розпорядилася, що мій час тоді ще не прийшов... Розпочався довгий шлях пошуків себе в житті. Але згодом мені підказали вступити до ХДАКу на режисерську спеціальність. Я замислилася над цим і пішла на День відкритих дверей. Йшла до академії з сумнівами, а вийшла з повною рішучістю вчитися тут. Мені пощастило. Зараз я вчуся на II курсі і з кожною сесією все більше і більше розумію, що я – на своєму місці!

Інна ТОКАРЕВА (1 курс):

– Мій шлях до Академії культури був довгим. Бути актором – це мрія дитинства. Мама-інженер і батько-водій не підтримали мою мрію. І відразу після закінчення школи я вступила до Будівельної академії. Мені здавалося,

що мрія працювати в театрі, так і залишиться мрією. Друзі та рідні вважали, що це несерйозно.

І ось я – студентка I курсу Будівельної академії, і мрія відклалася в довгий ящик на 5 років. Але коли ти чогось бажаєш дуже сильно, то сама природа прагне тобі допомогти. Так, одного разу я випадково прочитала оголошення, в якому зазначалося, що до театру-студії набирають молодих та активних людей. Ось з цього маленького кроку я і почала наблизитися до бажаного. Після закінчення Будівельної академії я вступила до Академії культури. Мрії збуваються, головне не стояти на місці і не покидати мріяти.

Олена ПАЛІЙ (1 курс):

– Я не уявляю свого життя без творчості, а саме без мистецтва сцени та режисури. Саме тому я тут, в Академії. Прийшла сюди свідомо – за моїми плечима закінчення Дніпропетровського училища культури за спеціальністю «Театрально-видовищні заходи». Отримавши диплом, вирішила вступити до ХДАКу, бо тут міцна школа професії, цікаві викладачі, в яких можна багато чому навчитися. А ще ХДАК закінчив мій дідусь Василь Данилович Палій за спеціальністю «Масово-просвітницька робота». Тому можна сказати, що в нас ціла династія у сфері культури.

Оксана КОРЖУК-ДИКА (1 курс):

– Я працюю в селі Терпіння Мелітопольського району керівником дитячого театрального гуртка. Серед моїх вихованців – діти віком від 10 до 16 років. Звісно, вони не мають акторського досвіду. І щоб чомусь їх навчити, я сама повинна мати цей досвід. Будучи ж за фахом театральним режисером, я звикла працювати з готовими акторами. А ось діти – це інше. Щоб провести їх через акторський шлях перевтілення,

ІСТОРІЇ З ЖИТТЯ

я повинна сама пройти через нього, щоб відчувати на собі всі його повороти, підйоми та падіння. Тому я і вступила на акторський факультет Харківської державної академії культури.

Жанна ГРЕЧКО (1 курс):

– Я з дитинства мріяла стати акторкою. Напевно, саме тому після закінчення школи вступила до Львівського державного училища культури та мистецтв. Згодом захотіла отримати вищу освіту з обраного фаху – «Актор драматичного театру та кіно». Згадавши, що ще під час навчання мої викладачі рекомендували підвищувати кваліфікацію в Харкові, я, не вагаючись, вирішила приїхати саме сюди. В Інтернеті натрапила на гарні відгуки студентів про ХДАК й подумала: «А чом би й ні!» Подала оригінали документів, склала вступні іспити і так стала студенткою Академії культури.

Яна ЗЕЛЕНЬКА (1 курс):

– Я опановую фах «Режисер мистецтв». Такий вибір є не тільки свідомим, але й дуже жаданим. Ще в 2004 році отримала свій перший диплом з вищої освіти за фахом «Менеджмент виробничої сфери». За ці роки я дуже багато чого досягла: працювала на різних підприємствах – як українських, так і міжнародних, стала директором

власної компанії. І за всі роки роботи я дійшла до висновку, що зараз нашим людям не вистачає душі в тому, що вони роблять. У повсякденній рутині вони втрачають відчуття яскравості життя. Як керівник підприємства я прийшла до необхідності проводити в колективі тренінги. З часом дуже важливе місце в них посіли заходи з

розвитку креативності, серед яких – акторська майстерність. Потім ця активність вийшла за межі конкретного підприємства. Так ми почали організовувати масові заходи для дітей-сиріт. Я хочу удосконалювати свої знання, щоб продовжувати і далі дарувати людям відчуття наповненого життя!

АНОНС

Напередодні славетного ювілею

У лютому 2012 року ми відзначаємо славетну дату – 125-річчя зі дня народження видатного діяча української театральної культури Леся Курбаса. Під час ювілейного свята, яке пройде 14-15 березня, відбудеться міжнародна наукова конференція, присвячена Л. Курбасу, круглі столи, виставки та виступи експериментальних молодіжних театральних колективів, студентів творчих вузів. Урочистий вечір, присвячений Л. Курбасу пройде в Харківському академічному українському драматичному театрі ім. Шевченка.

Крім цього, у рамках наукової конференції відбудеться презентація бібліографічного покажчика праць, присвячених Л. Курбасу. У цей покажчик увійдуть також архівні матеріали з фондів театру ім. Т. Шевченка, Літературного та Історичного музеїв, приватних архівів. Покажчик готує бібліографічний відділ бібліотеки ХДАК, де завідувач кафедри режисури, професор С. І. Гордєєв разом з завідувачкою бібліографічним відділом С. В. Євсеєнко збирають для нього матеріал, формують концепцію видання та вибудовують композицію покажчика.

С. І. Гордєєв:

«В процесі пошуку нових неопублікованих матеріалів в харківських архівах, ми несподівано знайшли листування Л. Курбаса із відомим драматургом І. Дніпровським. У своїх листах до драматурга Л. Курбас пише про людей, що його оточують, а також про постановку п'єси «Яблуневий полон», яка, до речі, стала блискучою прем'єрою театру

«Березіль». Ці листи – справжнє відкриття у науці. Вони цікаві тим, що підкреслюють значення Л. Курбаса не тільки як видатного режисера, але й розкривають його пошуки, пов'язані із системою виховання березільського актора, зокрема у листах підкреслюється, що ця система допомагає акторам грати на сцені ролі різноманітні за стилем та жанром, бути «синтетичними» в розв'язанні проблем, що торкаються виконавчого перевтілення».

У нас в академії теж будуть проходити заходи, присвячені ювілею – 125-річчю зі дня народження Л. Курбаса. Студентський навчальний театр ХДАК у рамках 10 театрального сезону покаже декаду вистав, присвячених цій даті. 28 лютого буде проведений вечір для студентів і викладачів академії, на якому, до речі, будуть показані відеоматеріали, серед яких є документальні кадри з життя Л. Курбаса, відгуки про нього сучасних діячів української культури, відомі театрознавців, акторів, режисерів.

Цигічко Наталія,
студентка 5 курсу ФБІ.

«БІБЛІОТЕКАР року – 2011»

Колектив Харківської державної академії культури щиро вітає переможницю професійного конкурсу "Бібліотекар року – 2011" у номінації «Кращий бібліографічний показчик» завідувача довідково-бібліографічного відділу бібліотеки ХДАК ЄВСЕЄНКО Світлану Василівну.

«ДАЙДЖЕСТ – це віддзеркалення іміджу вищого навчального закладу в пресі» –

стверджує Світлана Василівна Євсеєнко.

Переможниця цього річного конкурсу «Бібліотекар року – 2011» також зазначає, що довідково-бібліографічний відділ бібліотеки ХДАК уже багато років у режимі диференційованого обслуговування керівництва здійснює моніторинг

преси, яка віддзеркалює наукову, навчальну та культурну діяльність нашої академії.

«Наша задача, – говорить Світлана Василівна, – полегшується тим, що багато років бібліотека підписує практично всю міську пресу. Але не залишаються осторонь і самі викладачі, які приносять замітки про себе з регіональних газет Харківської області та зарубіжних газет. Принцип роботи зі статтями такий: інтерв'ю з ректором, викладачами академії, статті, які повністю присвячені академії, подаються без скорочень. В інших випадках стаття проходить аналітико-синтетичну обробку, яка полягає в умінні вибрати головні фрагменти, при цьому не порушуючи концепції статті».

Про те, яким же є кращий бібліографічний показчик (дайджест) 2011 року, в чому його унікальність і неповторність, і піде мова далі.

Світлана Василівна Євсеєнко:

– У структуру дайджеста «Віват, Академіє!» входять інформація від укладачів, передмова ректора академії В. М. Шейка, що підвищує статус видання, основний текст, згрупований за роками (2009-2010 рр.). Дайджест також містить показчик персоналій, показчик творчих колективів ХДАК та показчик періодичних видань, матеріали з яких використано.

Так, у показчику персоналій наводяться прізвища не тільки викладачів, студентів та випускників ХДАК, а також учасників інтерв'ю.

До показчика творчих колективів ХДАК увійшли гурти, фольклорні групи, театри, хори і т.д., про які згадувалось у газетах за означений період.

Показчик періодичних видань наводиться у виданні вперше. Вважаємо, що саме він у концептуальному вигляді свідчить про популярність ХДАК у пресі.

АВТОБІОГРАФІЧНА довідка:

Євсеєнко Світлана Василівна закінчила бібліотечний факультет Харківського державного інституту культури в 1984 році. З того ж року працює в довідково-бібліографічному відділі, з 2004 року – на посаді завідувача. Минулого року вже була переможцем у конкурсі «Кращий бібліотекар року-2010» за бібліографічний показчик, випущений до 60-річчя Н. М. Кушнарєнко.

«Унікальне видання, яке не має аналогів» –

саме таку оцінку кращому бібліографічному показчику (дайджесту) 2011 року «Віват, Академіє!», який був підготовлений співробітниками довідково-бібліографічного відділу нашої бібліотеки під керівництвом Світлани Василівни Євсеєнко, дав ректор Харківської державної академії культури **Василь Миколайович Шейко**.

ІСТОРИЧНА довідка:

Уперше дайджест, підготовлений співробітниками бібліотеки ХДАК під назвою «Що написано пером...», було видано на базі академії в 1995 році. Цей інформаційно-аналітичний продукт охоплював 66 газетних публікацій та їх фрагментів, що вийшли друком упродовж 1991–1994 рр. Він вражав своєю якістю та значимістю не лише викладачів і співробітників ВНЗ, але й усю вітчизняну професійну спільноту.

У 1998 році вчена рада ХДАК прийняла рішення щодо зміни назви дайджесту «Що написано пером...» на «Віват, Академіє!». Ця доленосна ухвала мала інноваційне підґрунтя: дайджест набув статусу продовжуваного видання, що виходить друком із певною періодичністю нумерованими випусками.

Так, перший випуск дайджесту «Віват, Академіє!» опубліковано в 1999 році. Він містить 154 публікації, що вийшли друком у 1995–1998 рр.

Другий випуск дайджесту «Віват, Академіє!» було видано в 2004 році вже у двох частинах. Він містить 394 публікації. Зокрема перша частина охоплювала 190 публікацій, що вийшли впродовж 1999–2000 р.р., друга частина – 204 публікації, що вийшли протягом 2001–2003 рр.

Третій випуск дайджесту «Віват, Академіє!» було видано в 2006 році. Він відбиває 190 публікацій, що вийшли друком у 2004–2005 рр.

Четвертий випуск дайджесту вийшов друком 2009 року. Він містить 298 газетних публікацій 2006–2008 рр.

І нарешті п'ятий випуск дайджесту «Віват, Академіє!» вийшов друком у 2011 році. Він акумулює 187 газетних публікацій 2009–2010 р.р.

Академія ПИШАЄТЬСЯ своїми ВИХОВАНЦЯМИ!

Декілька місяців поспіль не тільки студенти, викладачі та співробітники Харківської держаної академії культури, а й уся країна вболівала за учасників ряду всеукраїнських телевізійних проектів, серед яких – третьокурсни факультету музичного мистецтва Артур СОШИН та Софія СУХОРИКОВА. Студенти класу Заслуженої артистки України, завідувачої кафедри Л. В. Кудрич, лауреати всеукраїнських конкурсів змогли побороти багатьох конкурсантів і стали кращими з кращих.

Так, Артур став переможцем четвертого тижня телевізійного проекту «Х-ФАКТОР» on-line і переможцем проекту на каналі Інтер «ШОУ № 1» (у складі групи «Нереальні пацани»). Соня ж стала володарем 3-ї премії всеукраїнського телепроекту на «Новому каналі» – «ФАБРИКА ЗІРОК - 4».

Як же потрапили наші конкурсанти на проекти, які їхні враження від участі в них та які плани на майбутнє? Про це та багато іншого вони й розповідають своїм «вчорашнім» уболівальникам і «сьогоднішнім» читачам нашої газети:

Артур СОШИН:

– Те, що я зараз займаюся музикою і поставив собі за мету стати артистом, – це все тільки завдяки моїм батькам. У дитинстві вони купили мені фортепіано і віддали до музичної школи. Там я випадково потрапив до складу хору хлопчиків, з яким мав нагоду об'їздити майже весь Харків та Харківську область. По закінченню музичної школи був запрошений до вокально-інструментального гурту, став учасником мюзиклу «Notre-Dame de Paris», в якому зіграв одну з головних ролей – роль солдата Феба. А далі – безліч концертів з 8 по 11 клас і... вступ до Академії культури.

Щодо проектів і кастингів, в яких брав участь, – це можна просто писати книгу, бо я на багатьох побував. На деяких проходив до фіналу, а на деяких навіть до першого туру не потрапляв. Багато історій і багато розчарувань.

Моїм першим досягненням була перемога на 4-ому тижні кастингів у Х-Факторі on-line. Участь була спонтанною, а перемога неочікуваною. Це був перший успіх, який дав мені поштовх для подальшого саморозвитку, такий собі «поштовх долі».

Наступний проект – це «Фабрика зірок-4». З турі кастингів про-

майннули непомітно... Я потрапив до 21 з України, довівши всім (і передусім собі!), що я можу. Я прожив у «зірковому будинку» рівно тиждень. Враження від «фабрики» просто незабутні! Але потрапити до 16 фіналістів так і не вдалося. Тому я вирішив взяти участь у додатковому кастингу «Шоу №1», на яке мене запросив телеканал Інтер. І ось він довгоочікуваний успіх: я потрапив на проект і став учасником найбільш неординарної групи «Нереальні пацани». Усі, хто дивився шоу, навіть його організатори, не вірили в нашу перемогу, але ми стали переможцями цього проекту і довели всій Україні, що ми кращі!

Досвід, який я отримав від участі у всіх проектах, надзвичайно великий. Ми щодня займалися вокалом, спортом, танцювали, я працював з людьми, яких знає не лише Україна та Росія, а навіть увесь світ. Від них я черпав усю корисну для себе інформацію.

Щодо планів на майбутнє? На даний момент іде інтенсивна підготовка до конкурсу «Євробачення-2012», ми в 20 на українському відборі. У найближчий час збираємося зняти кліп на пісню «Любов-війна», яка невдовзі буде лунає на радіо. Усе інше поки що в секреті. Серед планів також – займатися саморозвитком, вокалом, хореографією, зовнішнім виглядом і культурною мовленням.

Софія СУХОРИКОВА:

– Я з самого дитинства займалася танцями. За 12 років професійної кар'єри доросла до кандидата в майстри спорту. Але через хворобу партнерки кинула хореографічну кар'єру, оскільки не бачала себе в парі з іншим танцюристом. І ось саме в цей час я вирішила серйозно зайнятися вокалом. Через кілька місяців занять стала переможцем фестива-

лю «Азовські вітрила». Це перше серйозне досягнення надихнуло мене і надалі підкорювати фестивалі майданчики.

Коли ж дізналася, що потрапила на проект «Фабрика зірок-4», була надзвичайно щаслива. Тоді я навіть і подумати не могла, що зможу посісти призове місце, головне для мене було – вийти до фіналу.

За умовами проекту я разом з іншими конкурсантами три місяці проживала в «зірковому будинку» без будь-яких засобів комунікації (нам не можна було ані бачитися, ані спілкуватися з рідними). У нас був дуже щільний графік: багато занять з вокалу та хореографії, а також з акторської майстерності. І мені все це подобалося, бо я люблю співати на сцені та дарувати частинку себе публіці.

Потрапивши на «Фабрику», я мала нагоду працювати на одній сцені з відомими артистами, які багато чому мене навчили. Найбільше, звичайно, запам'яталася робота з Тімуром Родрігесом та Лолітою.

Я дуже вдячна «Фабриці зірок-4» за те, що вона подарувала мені заповітну мрію, нових друзів та любов глядача. Тепер я знаю, що мрії збуваються, якщо вірити в них до останнього.

У майбутньому планую продовжувати займатися творчістю: писати пісні, займатися пошуком нового стилю, нового образу, знімати відеокліпи.

Знавці української мови

24 грудня 2011 року відбувся обласний етап II Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка та XII Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика. О 9.00 відбулися урочисті відкриття конкурсів, в яких взяли участь представники Головного управління освіти і науки обласної державної адміністрації, Рад ректорів та директорів вищих навчальних закладів, провідні викладачі. З 10.00 до 14.00 студенти виконували конкурсні творчі завдання.

В обласному етапі конкурсу імені Петра Яцика, що проходив на базі Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, взяли участь 190 студентів – переможців I етапу з 73 вищих навчальних закладів. Щиро вітаємо студентів Харківської державної академії культури, які взяли участь у конкурсі та отримали:

Курило Катерина Володимирівна (1 курс ф-ту КТМ) – 9 місце;

+ Бойко Юлія В'ячеславівна (4 курс ф-ту культурології) – 29 місце.

В обласному етапі конкурсу імені Тараса Шевченка, що проходив на базі Харківського національного економічного університету, взяли участь 165 студентів – переможців I етапу з 71 вищого навчального закладу. Щиро вітаємо студентів Харківської державної академії культури, які взяли участь у конкурсі та отримали:

+ Цигічко Наталія Юріївна (5 курс ф-ту бібліотекознавства) – 7 місце;

+ Ярмач Наталія Олександрівна (3 курс ф-ту бібліотекознавства) – 9 місце.

Тож своїми враженнями про конкурси із читачами нашої газети й діляться його учасниці:

Катерина КУРИЛО:

– Я була приємно вражена панівною атмосферою тепла та взаємоповаги під час проведення конкурсу. Перед початком теоретичних випробувань я разом із усіма учасниками була запрошена до зали, де організатори влаштували невеликі урочистості. Зі сцени лунали як численні настановні й привітальні промови, так і невимовної краси ліричні та патріотичні вірші. Більшість студентів із непідробною цікавістю слухали ораторів, а деякі, певно, обмінювалися враженнями від їх виступів. По закінченню урочистої

частини на- стала «га- ряча пора» п е р е в і р к и знань та твор- чих здібностей молоді, з якою майже всі учасники гідно впоралися.

Мені б дуже хотілося зно- ву відчувати не- п о в т о р н и й дружній і во- дночас су- перницький настрій цього конкурсу. Я переконала- ся, що знання української

мови дійсно здатне поєднати різних, на перший погляд, людей. Дуже гарно, коли щороку проводять такі «ритуали возз'єднання» серед нашої молоді. Але нехай перемагає найсильніший!

Наталія ЦИГІЧКО:

– У конкурсі беру участь вдру- ге. Як і минулого року, нам треба було повторити той самий матеріал: виразальні засоби, що допомага- ють розкрити авторський задум, типи висловлювання (роздум, опис тощо), твір-есе...

Отже, ми зібралися у величезній актовій залі, де відбулося урочи- сте відкриття конкурсу. Учасників було набагато більше, ніж торік. Відкриття було лаконічним: сту-

дентка ХНЕУ заспівала українські пісні, члени журі виступили з промовами. Нас розподілили по кабінетах і видали завдання, які виявилися набагато складнішими за минулорічні. Та й часу вияви-лося замало. Ми ледь встигли за-вершити всі завдання – підібрати до російських фразеологізмів українські відповідники, пояснити терміни та навести їх синонімічні еквіваленти, назвати різновид фігури мовлення, пояснити її значення. Дуже цікавим було завдан-ня, в якому треба було виконати художній аналіз вірша: визначити ідею твору, виписати акустичні та кольористичні образи, розкри-ти їх значення, з'ясувати засоби синтаксичної виразності, зазначи-ти, які саме тропи використовував автор. Я виконувала це завдання із задоволенням, тому що мені дуже сподобався вірш.

Останнім, п'ятим, завданням було написати есе на тему: «Hello, Bonjour чи Добрий день, або про запозичення в українській мові». На цю актуальну та сучасну тему багатьом людям є що сказати, а особливо студентській молоді, яка і використовує ці слова чи не найбільше з усіх інших верств насе-лення. Обсяг есе був обмежений 400 словами, і це зробило завдання ще складнішим.

Я рада, що і цього року змогла взяти участь у конкурсі, адже знову пригадала свої знання з української мови та літератури, а також відкрила для себе нову поетесу – Ірину Жи-ленко і її вірш – «Червоні черепиці».

ВІД РЕДАКЦІЇ. Шановні читачі! З огляду на те, що наша академія завжди була, є і буде багата на таланти, зокрема поетичні, вважаємо за доцільне існування рубрики «Поетична творчість», в якій кожен бажаючий може дебютувати зі своїми віршами, дати їм дорогу у світ. Тож запрошуємо всіх до співпраці в поповненні нашої загальноакадемічної літературної скарбнички! Якщо у вас є цікаві матеріали, не кладіть їх у шухляду, покажіть членам редакційної колегії і вразьте всіх красою і влучністю слова! А зараз вашій увазі пропонуються ті поетичні твори, які вже надійшли до редакції.

Анна КЛИЩУК, студентка 4 курсу ф-ту бібліотекознавства:

Поза зоною...

Немає слів, думки лише.
Сьогодні кльовий ранок.
І пошепки вона: «Уже
Пора тобі, коханий...»
Останнє слово обпече
Приємністю вимови.
Він поцілує у плече
Й не відповість нічого...
Лиш з посмішкою в сотий раз
Подивиться з любов'ю невимовно
Що... хай сьогодні відпочине час
І «ваші абоненти поза зоною...»

глаза

«твои зеленые глаза
мне не дают теперь покоя...»
она вздохнула и ушла,
он почему так и не понял...

сидя с другим на берегу,
встречая вместе с ним закат:
«теперь забыть я не смогу
твой цвета моря взгляд...»

она печальна и одна
прогуливалась старым сквером...
из них никто так и не знал,
что взгляд ее был просто серым...

У Києві літо

Над площею зловлю останній вітер,
А на дорозі постараюся – таксі.
У Києві панує зараз літо,
А на душі лиш сумно йдуть дощі...
Хрещатиком пройдуся собі босоніж
(так само ти любив, смакуючи життя).
Тобі тепер ніяк вже не подзвониш,
Бо там, де ти, немає покриття...
Гулятиму по місту до півночі
В твоєму капелюсі кольоровім.
Про тебе пригадаю сни хороші
І залишу на березі Дніпровім.
І врешті-решт, сумуючи, можливо,
Зберу валізу і поїду з міста...
Хоч на душі в прогнозі тільки злива,
У Києві твоєму зараз літо!

Ідилія

Я хочу квітів... Просто хочу квітів...
А ти мені: «Ну, може хочеш пива?»
Кажу тобі: «Все буде добре»,
ти мені: «А йди ти...»
А я все одно ж бо вірю в диво!
Я мрію про поїздку в Київ,
А ти мені: «Йди-но вже на пари...»
Хвалю тебе, а ти: «Ну скажеш то же...»
Я світ люблю, тебе ж все задовбало...
Цікава в нас виходить така «ідилія»,
Проте частіше наодинці кожен сам з собою...
«Что же людей связывает в мире, милая?»
Мабуть, бажання не здаватися без бою.